

- گزارش جشن میلاد امام حسن مجتبی (ع) در برنامه صبحگاه
- دبیرستان فرزانگان یک تهران (متوسطه دوره اول)
- سال تحصیلی ۴۰۱-۱۴۰۰

○ قرائت قرآن صیقلی توسط دانش آموز ثمین اعظمی از پایه هشتم

○ فروردین ۱۴۰۱

○ میلاد امام حسن (ع)

○ گزیده ای از متن فواید شده توسط مهرسا لشکر بلوکی (مبصری برنامه) از پایه نهم

○ (متن نوشته دانش آموز می باشد)

ای امام حسن مجتبی (ع)! نغمه ی آمدنت چه غوغایی به پا کرده. نغمه
ی فرا رسیدن کسی که قامتش، لرزه می اندازد بر تن دشمنان. چهره
اش، آرامش بخش ترین سیمای جهان است. و محبتش، به یاد ماندنی
ترین مهربانی!

خوش آمدی به دنیایی که نیازمند توست!
و همایون باد این لحظه و ثانیه

○ فروردین ۱۴۰۱

○ میلاد امام حسن (ع)

○ گزیده ای از شعر فوانده شده توسط عسل درفشان از پایه هشتم

این پسر کیست چنین جلوه محشر دارد
از همین کودکی اش هیبت حیدر دارد
ماه مهمانی حق نیز به مهمانی اوست
امشب افطار علی بوسه به پیشانی اوست
و در آن لحظه که این کودک شیرین آمد
شک ندارم که خدا نیز به تحسین آمد

.....

سائل خانه ات از حد و عدد بیرون است
آسمان نیز به درگاه شما مدیون است
نظری کن که در این ماه مسلمان بشویم
کاش بر سفره ی افطار تو مهمان بشویم

○ فروردین ۱۴۰۱

○ میلاد امام حسن (ع)

دینوشته مشترک دانش آموزان صبا شگری و روژین زمانی

در میانه ی رمضان، لا به لای بوی گلاب پیچیده در خیابان های دلم و طعم شهد شیرین تمام خرما ها و بامیه ها بر زبانی که فریاد میکشد بهار را، مهمان خانه ی پر برکت شما شده ام . ای کریم ترین آقا، مهمان شده ام و چه غریبانه خواستارم که میشود لبخند بنشانید بر لب تشنه ی این درمانده ی آواره ؟ میخواهم افطار کنم سوگ را و تا سحر ولوله ی شادی به پا کنم .! میخواهم سور دهم، نذر گرمای دستانی کرده ام که زیر سایه ی محبت شما خوب گرم شده اند، کاش می توانستم افق تا کرانه ی زمین را به هم بدوزم و سرتاسرش را به نام فرخنده ی تولدتان ستاره باران کنم ! اما چه میشود کرد که ضعیفم و فقیر ! و همچنان هنوز هم چشم دوخته ام به آن نگاه پر مهر شما تا شاید آبی شود بر آتش دل . میخواهم تجسم آرمان های صلح شما شوم تا فرعونیان، سلسله وار سر تعظیم بر حکمت وجودت فرود آورند. آهای جلوه ی مظلومیت، برای روح خصمان ما مبارک است بودنت

○ فروردین ۱۴۰۱

○ میلاد امام حسن (ع)

- تک نوازی فلوت
- توسط دانش آموز ریمانه تازی زاده
- از پایه هشتم

- فروردین ۱۴۰۱
- میلاد امام حسن (ع)

گزیده ای از متن فوائدی شده توسط غسل درفشان از پایه هشتم

○ تو که آمدی ... ستاره‌ها تکثیر می‌شوند و آفتاب در شب‌های تاریک رخنه می‌کند. همه ی ی پیراهن‌ها، بوی یوسف می‌گیرند و کبوتران از سقف خانه‌ها لبریز می‌شوند. آسمان آن قدر آبی می‌شود که آب‌ها از یاد می‌روند. زندگی از لبخند تو آغاز می‌شود و باران‌ها ستاره می‌بارند بر ایوان‌های تاریک مانده ما. با آمدنت غروب‌ها کوتاه و کوتاه‌تر شدند و آفتاب بلندتر از همیشه، بر پنجره‌های ما پدیدار شد.

○ تو که آمدی، گریبان‌های غریب، بغض شدند و اشک‌ها، باران‌های بهاری. جاده‌ها عاشقانه به تو ختم شدند و همه ی ی راه‌ها، صراط مستقیم. بهارها در حاشیه سبز نام تو جان گرفتند. تو که آمدی غربت از تنهایی درآمد و عشق، در سینه‌های کوچک ما جوانه زد. پرنده‌های بی‌آشیانه بر شانه‌های آشیان گرفتند و درخت‌ها به برکت نفس‌های معطر تو شکوفه زدند و سیب شدند.

○ فروردین ۱۴۰۱

○ میلاد امام حسن (ع)

○ نرمش صیباگاہی

- فروردین ۱۴۰۱
- میلاد امام حسن (ع)

- فقط یک سحر مانده، تا رمضان، قرص قمرش را رونمایی کند
- نیمی از ماه را در انتظار تجلی "کرامت"، لحظه شماری کرده ایم. و
- تنها...یک سحر، تا پایان انتظار مان، باقی مانده است...
- **چه سری است، دلبرم...؟ که درست در همان ثانیه ای که قرص رمضان، کامل میشود، زمین آینه کرامت تو را رو میکند؟**
 - سفره داری، خصلت رمضان است... و تو همه این سفره داری ات، را یکجا در سینه پسر فاطمه، جای داده ای
 - امگر میشود، مولود نیمه رمضان بود، پسر ابرمرد آسمان، و شیرزن زمین، بود، ام...، کریم ترین انسان زمین نبود...؟
- به چشمان عاشق کش تو قسم؛ من یقین دارم...؛ روبروی نام "کریم" ات آینه گرفته ای... تا مجتبی را برای اهل زمین، خلق کرده ای.
- **قنوت چهاردهم سجاده عاشقی ام؛ اوج می گیرد به نام نامی کرامت... سهمی از کرامت را در وجود من نیز، جای میدهی؟**
 - **این سحر... انقدر.. تو را تکرار میکنم...؛ تا آینه داری نام "کریم" ات را، به قلب من نیز، هدیه کنی.**
 - آیا میشود، مرا به خودت شبیه کنی؟ یا کریم... یا کریم... یا کریم... یا کریم... با
- **آرزوی بهره مندی از سفره کریمانه امام حسن مجتبی (ع) و قبولی طاعات و عبادات شما بزرگواران**